

AL TEU COSTAT. PRESENTACIÓ



Joan Cavaller - 06/03/2018

No recordo quan exactament, però un dia del mes de juliol de 2011, improvisant al piano, de sobte, la primera frase d'aquesta cançó es va presentar davant meu. El primer compàs de la veu coincideix accidentalment amb el d'una altra cançó que havia escrit el 1991 i li havia dedicat a la meva dona, però la resta segueix tot un altre camí. Les primeres proves de gravació les vaig fer el dia 29 de juliol de 2011.

Els primers compassos de la cançó van néixer originalment en Sol Major i, un cop vaig comprovar que la meva veu encaixava bé entre les notes altes i baixes, així es va quedar. L'acompanyament d'aquesta cançó és complicat perquè el piano no marca regularment els temps del compàs. Un cop ja estava concebuda, vaig descobrir que el ritme tenia una certa semblança amb el ritme inicial de *Babaj* de Supertramp. Sempre m'ha agradat aquesta cançó.

Quan més tard, el 2012, vaig escriure *Acabats als cinquanta* i, el 2013, *Pas ningú* i la primera versió d'*Ultramort*, vaig pensar que *Al teu costat* desenvoluparia una funció important en contrarestar la inclinació excessiva de la balança del

conjunt de l'àlbum cap a un costat fosc. En aquella època, no obstant, encara no sabia quin títol posar-li. Durant molt de temps no va tenir nom. Provisionalment, en vaig dir *Heroi*. Hi ha una pel·lícula que han passat un munt de vegades per televisió i sempre m'ha agradat: *La princesa promesa* (*The Princess Bride*). No sé per què però jo relacionava la meva cançó amb aquella pel·lícula.

El 2010 ja havia escrit una cançó en clau còmica amb *La noia de la botiga de fruites*. Ara, any 2011, calia escriure un tema romàntic. En realitat, aquesta cançó, com de fet qualsevol altra, no podia néixer a partir d'una decisió racional freda sinó d'un estat emocional que condicionaria la decisió racional. Per trobar aquesta inspiració emocional vaig pensar en el fet que, per causa dels meus estudis, molt sovint jo anava a dormir més tard que la meva dona i que, de tant en tant, quan me la trobava mig adormida, l'espantava dient "sóc un monstre". A partir d'aquesta imatge vaig desenvolupar la lletra de les primeres frases de la cançó. La resta de la lletra (a partir de "Puc imaginar-me tresors...") trigaria perquè també trigaria a venir-ne la música.

La música de la resta de la cançó trigaria a venir perquè vaig decidir que volia escriure frases no repetitives, totes diferents, i allargar la música tant com fos necessari. Al llarg de l'últim trimestre de 2012 vaig començar a experimentar afegint-hi les melodies noves que poguessin presentar-se sense considerar cap mena d'estructura interna. El que sí volia era trencar la tonalitat present amb qualsevol altra forçant la melodia amb acords improvisats.

Per què escriure una cançó amb frases no repetitives? La idea prové de la segona cara de l'*Abbey Road* dels Beatles. La successió de cançons breus, una rere

l'altra, tal com pot escoltar-se en aquest àlbum, sempre m'ha fascinat. Si els Beatles ho havien fet, i jo volia fer alguna cosa digna, havia de poder ser capaç d'escriure segons el mateix criteri.

De fet, he de confessar que em resulta més fàcil escriure cançons breus una rere l'altra que no pas donar forma a una cançó segons els esquemes clàssics amb parts repetitives. En aquest cas, a més, la influència dels Beatles es torna ben intensa en tot el conjunt d'harmonies vocals que he introduït. Encara que no se semblin, *Because*, a més de *Babaji*, és darrera d'*Al teu costat* com a model de referència.